

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ருதி₃ ||

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் அருளிச்செய்த

|| மும்மணிக்கோவை ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

॥ மும்மணிக்கோவை ॥

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடம் உடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு

‡அருள் தரும் அடியவர்பால் மெய்யை வைத்துத்*
தெருள் தர நின்ற தெய்வநாயக!* நின்
அருளெனும் சீரோர் அரிவையானதென*
இருள் செக எமக்கோர் இன்னொளி விளக்காய்*
மணிவரை அன்ன நின் திருவுருவில்*
அணியமர் ஆகத்தலங்கலாய் இலங்கி*
நின்படிக்கெல்லாந் தன்படி ஏற்க*
அன்புடன் நின்னோடவதரித்தருளி*
வேண்டுகரை கேட்டு மீண்டவை கேட்பித்து*
ஈண்டிய வினைகள் மாண்டிட முயன்று*
தன்னடி சேர்ந்த தமருனை அணுக*
நின்னுடன் சேர்ந்து நிற்குநின் திருவே (1)

திருமால் அடியவர்க்கு மெய்யனார்* செய்ய
திருமாமகள் என்றும் சேரும்* திருமார்பில்
இம் மணிக்கோவை* உடன் ஏற்கின்றார்* என்றன் இம்
மும்மணிக்கோவை மொழி (2)

மொழிவார் மொழிவன மும்மறையாகும்* அயிந்தையில் வந்து*
இழிவார் இழிகவென்று* இன்னமுதக் கடலாகி நின்ற*
விழிவார் அருள் மெய்யர் மெல்லடி வேண்டிய* மெல்லியல் மேல்*
பொழிவார் அனங்கர் தம்* பூங்கரும்புந்திய பூ மழையே (3)

மழையில் எழுந்த மொக்குள் போல் வையம்*
 அழியவொன்றழியா அடியவர் மெய்ய*
 அருமறையின் பொருள் ஆய்ந்தெடுக்குங்கால்*
 திருவுடன் அமர்ந்த தெய்வநாயக*
 நின் திருத் தனக்கு நீ திருவாகி*
 இந்து தன் நிலவுடன் இலங்கு தன்மையினை*
 நந்துதல் இல்லா நல் விளக்காகி*
 அந்தமில் அமுத ஆழியாய் நிற்றி*
 பாற்கடல் தன்னில் பன்மணி அன்ன*
 சீர்க்கணம் சேர்ந்த சீலம் எல்லையிலை*
 அடியவர் பிழைகள் நின் கருத்தடையாது*
 அடைய ஆண்டருளும் அரசனும் நீயே*
 உயர்ந்த நீ உன்னை எம்முடன் கலந்தனை*
 அயிந்தை மாநகரில் அமர்ந்தனை எமக்காய்ச்ச*
 சித்திர மணியெனத் திகழுமன்னுருவில்*
 அத்திரம் அணியென அனைத்தும் நீ அணுகி*
 விண்ணுள் அமர்ந்த வியன் உருவதனால்*
 எண்ணிய ஈரிரண்டுருக்களும் அடைதி*
 பன்னிரு நாமம் பலபல உருவாய்*
 இன்னுருவெங்கும் எய்தி நீ நிற்றி*
 மீனோடாமை கேழல் கோளரியாய்*
 வானோர் குறளாய் மழுப்படை முனியாய்ப்ப*
 பின்னும் இராமர் இருவராய்ப் பாரில்*
 துன்னிய பரம் தீர் துவரை மன்னனுமாய்க்*
 கலி தவிர்த்தருளும் கற்கியாய் மற்றும்*
 மலிவதற்கெண்ணும் வல்வினை மாற்ற*
 நானா உருவம் கொண்டு நல் அடியோர்*
 வானார் இன்பமிங்குறவருதி*
 ஓருயிர் உலகுக்கென்னு நீ திருவோடு*
 ஏர் உயிரெல்லாம் ஏந்தி இன்புறுதி*
 யாவரும் அறியாதெங்கு நீ கரந்து*
 மேவுருச் சூழ்ந்து வியப்பினால் மிகுதி*

கொண்டிட எம்மை அடைக்கலம் உலகில்*
 கண்டிலம் கதி உனையன்றி மற்றொன்றும்*
 பல்வகை நின்ற நிற்படி அனைத்தினும்*
 தொல்வகை காட்டும் துணிந்து தூமறையே (4)

தூமறையின் உள்ளம்* துளங்காத் துணிவு தரும்*
 ஆமறிவால் ஆர்ந்தடிமை ஆகின்றோம்* பூமறையோன்
 பாராயணத்தில் பணியும்* அயிந்தை நகர்*
 நாராயணனார்க்கே நாம் (5)

ஆர்க்கும் கருணை பொழிவான்* அயிந்தையில் வந்தமர்ந்த*
 கார்க்கொண்டலைக் கண்ட காதல்* புனமயில் கண்பனியா*
 வேர்க்குமுகிழ்க்கும் விதிர்விதிர்க்கும்* வெள்கி வெவ்வுயிர்க்கும்*
 பார்க்கின்றவர்க்கிது நாம் என்கொல் என்று* பயிலுவமே (6)

பயின் மதி நீயே பயின் மதி தருதலின்*
 வெளியும் நீயே வெளியுற நின்றலின்*
 தாயும் நீயே சாயை தந்துகத்தலின்*
 தந்தையும் நீயே முந்தி நின்றளித்தலின்*
 உறவும் நீயே துறவாதொழிதலின்*
 உற்றதும் நீயே சிற்றின்பம் இன்மையின்*
 ஆறும் நீயே ஆற்றுக்கருள் தலின்*
 அறமும் நீயே மறநிலை மாய்த்தலின்*
 துணைவனும் நீயே இணை இலையாதலின்*
 துய்யனும் நீயே செய்யாள் உறைதலின்

காரணம் நீயே நாரணன் ஆதலின்*
 கற்பகம் நீயே நற்பதம் தருதலின்*
 இறைவனும் நீயே குறை ஒன்றிலாமையின்*
 இன்பமும் நீயே துன்பம் துடைத்தலின்*
 யானும் நீயே யென்னுள் உறைதலின்*
 எனதும் நீயே உனதன்றி இன்மையின்*
 நல்லாய் நீயே பொல்லாங்கிலாமையின்*
 வல்லாய் நீயே வையமுண்டுமிழ்தலின்*

எங்ஙனமாகுமெய்ய நின் இயல்பெ*
அங்ஙனையொக்க அறிவதாரணமே (7)

ஆரணங்கள் தேட* அயிந்தைநகர் வந்துதித்த*
காரணராய் நின்ற கடல்வண்ணர்* நாரணனார்
இப்படிக்குமிக்கன்றெடுத்த* பாதம் கழுவ*
மெய்ப்படிக்கம் ஆனது பொன் வெற்பு (8)

‡வெற்புடனொன்றி* அயிந்தையில் வெவ்வினை தீர் மருந்தொன்று*
அற்புதமாக அமர்ந்தமை கேட்டு* அருள் வேண்டி நிற்கப்*
பற்பில் அமர்ந்த செய்யாள்* படிகாட்டிய பண்புடை* எம்
வில் புருவக்கொடிக்கோர்* விலங்கா மயல் பெற்றனமே (9)

‡பெற்றனை நீயே மற்றுளதெல்லாம்*
பெறுவது நினை உறுவது கொள்வார்*
நின்னால் அன்றி மன்னார் இன்பம்*
நின் பொருட்டு நீ என் பொருட்டிலை*
நின் உருநின்று மின் உருத்தோன்றும்*
நின் தனக்கு நிகர் நின்னடி அடைவார்*
நின் பால் அன்றி அன்பால் உய்யார்*
வாரணம் அழைக்க வந்த காரணனே (10)

॥ சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம் ॥